

SZENTMISÉK 2019. JÚLIUS 1 – 7.

1. Hétfő: NINCS SZENTMISE
2. Kedd: NINCS SZENTMISE
3. Szerda: NINCS SZENTMISE
4. Csütörtök: NINCS SZENTMISE
5. Péntek: NINCS SZENTMISE
6. Szombat: 18⁰⁰ Egyházközségünkért
7. Vasárnap: 8⁰⁰ Egyházközségünk híveiért
10⁰⁰ Családi szentmise
12⁰⁰ Kistemplom

-
1. Hétfő: 20⁰⁰ Férfikör
 2. Kedd: 17⁰⁰ Válságban lévő családokért imaóra
 3. Szerda: 17⁰⁰ Karizmatikus imaóra
 4. Csütörtök: 18⁰⁰ Énekkar
 5. Péntek: 16⁰⁰ Kisifi
 6. Szombat: Cserkészek

Adományaitok köszönettel fogadjuk a Pátria TSZ folyószámlára:

Római Katolikus Egyházközség 65100084-11285940

A héten Taksonyban, Szentjánosbogár táborban leszek. (Aludni, fürödni, stb. késő esténként haza jövök, De kora reggel visszautazok.)

A plébánián egy gyerektábor lesz Kiskunlacházáról, Fazekas Gábor diakónus, Alsónémedi plébániai vezető csapata. Lelkipásztori problémákkal bátran forduljanak hozzám. Telefonon elérhető vagyok bármikor.

plébános

Templomi Hírlevél

GYÖMRŐI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA
2230 Gyömrő Frangepán u. 32-34 Plébános telefonszáma:30/49-33-884

2019. 06. 30. ÉVKÖZI 13. VASÁRNAP 10. évfolyam 26. szám
Nem ti választottatok engem, én választottalak benneteket Jn15,16

Evangelium: Lk 9,51-62

Amikor már közel voltak Jézus szenvedésének és megdicsőülésének napjai, elhatározta, hogy Jeruzsálembe megy. Követeket küldött maga előtt. Ezek elindultak, betértek a szamaritánusok egyik falujába, hogy szállást készítsenek neki. De azok nem fogadták be Jézust, mert Jeruzsálembe tartott. Ennek láttán a tanítványok, Jakab és János felháborodtak: „Uram, akarod-e, hogy lehívjuk az égből a villámot, hadd pusztítsa el őket?” De ő hozzájuk fordult és megfeddte őket: „Nem tudjátok, hogy milyen lelkület van bennetek. Az Emberfia nem azért jött, hogy az embereket elpusztítsa, hanem, hogy megmentse.” Ezután másik faluba mentek.

Történt pedig, hogy útközben valaki így szólt hozzá: „Követlek, bárhová mégy.” Jézus így válaszolt: „A rókának van odúja, az ég madarainak fészke, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania.”

Egy másikat Jézus szólított fel: „Kövess engem!” Az így válaszolt: „Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek és eltemessem apámat.” „Hagyd a holtakra, hadd temessék el halottaikat – mondta neki –, te pedig menj, és hirdesd az Isten országát.”

Egy harmadik ezt mondta neki: „Uram, követlek téged, de engedd meg, hogy előbb elbúcsúzzam a családomtól.” Jézus így válaszolt: „Aki kezét az eke szarvára tette, és mégis hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.”

A NYOLC BOLDOGSÁGRÓL 4.

Boldogok a szelídek, mert ők fogják örökölni a földet.
(Mt 5,5)

Jézus a 37. Zsoltár 11. versét idézi szabadon: „*A szelídek ellenben öröklik a földet, és élvezik a béke teljességét.*” E zsoltár azzal a problémával foglalkozik, amely a gonoszok földi sikere jelent az elnyomott és üldözést szenvedő igazak felett. A zsoltáros óva int a gonoszokkal szembeni irigységtől, s Istenbe vetett szilárd bizalomra buzdít. A szelídség, így az Istennel szembeni magatartást jelöl: A hívő teljes mértékben Istenre hagyatkozik, tőle várja élete boldogulását, s egyben lemond arról, hogy önhatalmúlag, egyéni eszközökkel biztosítsa érvényesülését.

Az evangéliumokban a „szelíd” kifejezés kizárólag Jézusra vonatkozik: „*Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, s megtaláljátok lelketek nyugalmaát.*” (Mt 11,29). De Jeruzsálembé való bevonulásakor is „...szelíden, számarháton” érkezik (vö. Jn 12,14-15). A Messiás békés szándékát és szelíd uralkodásmódját hangsúlyozza. Ő a béke királya és a békét valósítja meg, semmilyen erőszakot nem alkalmaz. Így éppen Jézus példája az, ami a boldogmondás érvényét megerősíti, s a keresztényeket mindenki felé jóságos és erőszakmentes magatartásra buzdítja.

A boldogmondás második felében az ígéret a „föld” birtoklására vonatkozik. Az Ószövetség korában a „föld” Kánaán területét jelölte, melyet Isten az ősatyáknak örökségül ígért, s amely az Egyiptomból való kivonulás után a pusztai vándorlás végső célja volt (vö. Ter 15; Kiv 3; MTörv 11). A prófétáknál azonban a „föld” a végidőbeli üdvösség képévé vált. A boldogmondásban a „föld” ugyanazt jelenti, mint a „mennyeik országa”, vagyis az üdvösség teljességét. Ez azonban nem pusztán lelki valóság, hanem az apokaliptikus várakozásoknak megfelelően az „új földet” is magában foglalja (vö. Jel 21,1).

A NYOLC BOLDOGSÁGRÓL 5.

Boldogok (Mt 5,6)

A „szomorkodni” (*pentheó*, gör.) és „vigasztalni” (*parakaleó*, gör) igék háttérében Iz 61,1-2 áll. A babiloni fogságban sínylődők és szomorkodók vigasztalása: „*Az Úr lelke nyugszik rajtam, mert az Úr kent föl engem. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, és meggyógyítsam a megtört szívűeket. Hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadságot a börtönök lakóinak. Hogy hirdessem az Úr kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszújának napját. Hogy megvigasztaljam mind a gyászolókat.*” A szöveg első helyén szerepelnek a „szegények”, majd a „foglyok” az „elnyomottak” és a „szomorkodók”. Ezek nem különböző csoportokat jelölnek, hanem a „szegények” kifejtéseként értelmezendők. De az egyes boldogmondások címzettjei sem önálló csoportok, hanem ugyanazokat jelöli. Izaiás szegényei szomorúságának elsődleges oka a szent város elhagyatottsága, melynek háttérében a gonoszság működése áll.

A szomorúság ugyanakkor a személyes bűnök miatti fájdalmat is jelöli. Rúben pátriárka így vall a bűnbánatáról: „*Bűnöm felett szomorkodom, mert az igen nagy volt*” (Rúben végrendelete 1,10). Jakab levél is szomorkodásra szólítja fel a bűnösöket: „*Ismerjétek el nyomorúságtokat, bánkódjatok és sírjatok. Nevetés helyett gyászoljatok, örömtök változzék szomorúsággá. Alázkodjatok meg az Úr előtt, és akkor megdicsőít benneteket.*” (Jak 4,9-10).

A bűneik miatt „szomorkodók” boldogsága abban áll, hogy „vigasztalást” fognak nyerni. Pontosabban „*megvigasztaltatnak*” A görög *parakaleó* ige passzív alakban áll, mely forma a korabeli héber környezetben vallásos tartalommal bírt és teológiai jelentősége volt. Azért, hogy elkerüljék Isten nevének kimondását, szenvedő szerkezetbe helyezték azokat az igéket, amelynek az alanya Isten. Mindez azt jelenti, hogy a szomorkodókat maga Isten fogja megvigasztalni. E vigasztalással kapcsolatban a Jelenések így ír: „*Letöröl szemükről minden könnyet. Nem lesz többé halál, sem gyász, sem jajgatás, sem fáradság, mert az elsők elmúltak.*” (2,4)